



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

V. De incontinentibus presbyteris, ad diaconibus, & feminis quae talibus
coniunguntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

disponere compulsi ex ordine sumus. Nam cum secundum carnis assumptæ mysterium ecclesiæ suæ fuerit dignatus caput existere Christus, merito in membris eius intentio episcoporum officia peragere cernitur oculorum. Ipsi enim de sublimiori celsitudine * ordinum regunt & disponunt subiectas multitudines plebium. Unde quanto ipsi fiunt sequentium * ducatores, tanto meritum lumine debent esse fulgentes. Quapropter omnes episcopi, inter ceterarum ornamenta virtutum, nitore carnis debent propensius enitere; ut ex hoc, audientes munditiam appetant, ex quo doctores immunditia non deturpat. Adeo ut si deinceps episcopi detecti fuerint execrabilibus flagitiis cum quibuslibet feminis pollui, aut familiari peculiaritate versari, nouerint se irreuocabili sententia patrum vlcisci, id est, & loci & ordinis sui dignitate priuari.

V.

Quintæ actionis impulsu peruenit ad totius Concilii sacrum auditum, quosdam sacerdotes & ministros obliuiscentes * maiorum * veteribus constitutis, aut vxorum, aut quarumcumque feminarum immunda societate, & execrabili contagione turpari, * pessimi cordis ob-
 * ac veterum constitutorum, * & pessima
 obstinatione, tam sacris literis quam patrum regulis obuiantes, nec leui quidem respiramine * memoriæ commendantes quod scriptum est: *Sancti estote, quoniam & ego sanctus sum, dicit Dominus.* Et illud apostolicum: *Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram*, id est, fornicationem & immunditiam, concupiscentiam malam & auaritiam: quibus quanto est pertinacior * vsus in malis, tanto austerioribus conuenit obuiare decretis. Propter quod * flagitii dedecus, specialiter hoc a sancto Concilio definitur, ut omnes episcopi idipsum in suis quærere sollicitè curent; & cum hoc verissime reperire potuerint, omnes * placiti cautione tali distingant, ut nūquam ulterius tam abominanda committant. Mulieres vero, seu libere sint, seu ancillæ, * ac illis turpitudine sociatæ, ita omnibus modis separentur, * & monasterio tradantur, ut ulterius ad * conscios sui criminis reuertendi omnem habeant aditum denegatum. Illi vero si omnino coercerinequiuerint, usque ad exitū vitæ suæ monasteriis deputati,

ANNO
CHRISTI
633.

ordinis

ductores,

* ac veterum constitutorum,

* & pessima

* cōtempnantes quod

* vis

* flagitiis detectis

* placita cautione constringantur,

* cum turpiter sociatæ,

* aut certe vendantur, ut

* conscios

ANNO * poenitentia discipulis maneant omnino subiecti.
CHRISTI 655.

VI.

* discipli-
nis mona-
sticis ma-
neant
f Sexta discussione obiectu, quorumdam male sibi
consciorum patuit denotatum elogium. Nam relatum
est nobis quosdam subdiaconos, postquam ad sacri hu-
ius ordinis peruenerint gradum, non solum carnis im-
munditia sordidari, cum scriptum sit: *Mundamini, qui 15a. 52.*
fertis vasa Domini: sed etiam, quod dictu quoque nefas
est, nouis vxoribus copulari; asserentes hoc ideo sibi li-
cere, quia benedictionem a pontifice se nesciunt perce-
pisse. Proinde omni excusationum discisso velamine, id
praecipimus obseruari, vt cum iidem subdiacones ordi-
nantur, cum vasis ministerii benedictio eis ab episcopo
detur, (sicut in quibusdam ecclesiis vetustas tradit anti-
qua, & sacra dignoscitur consuetudo substare prolata)
omni penitus ab illis sorde mulierum, ac familiaritate
remota. Quod si hoc vulnere deinceps fuerint sauciati,
mox erunt sub poenitentia oneribus, vsque ad extremum
vitae monasteriis religandi.

VII.

Septimae assertionis accessu adiit coetum nostrum tam
inuerecunda progressio, quam ignobilis ac detestanda
praesumptio. Quosdam enim, aut euentu necessitatum,
aut metu periculorum * adeptos fuisse nouimus ecclesia-
sticarum officia dignitatum: & quoniam cum illis haec
imponerentur, id sibi fieri noluisse * testantur, idcirco haec
spernere, atque ad pristina pertentant coniugia mores-
que redire; tam nequiter caelestia iura soluentes, quam
prompte saecularibus extant illecebris inhiantes. Qua de
re nosse nos conuenit, quod episcopalis eminentiae * cul-
men non immerito sacris omnibus esse summa percen-
suit, quae ceteris sacerdotibus exercenda prohibuit; sci-
licet templorum Dei sacrationem, * chrismae benedictio-
nem, sacrorumque ordinum institutionem, quae tam di-
uinaliter ordinata persistunt, quam excellentissime con-
feruntur: quia & tanto ab eis singulariter impenduntur,
quanto eidem summo culmini peragenda seruantur.
Quomodo ergo quod in se recipit, a se reiicere poterit,
cum haec a nullo altero conferri, quam a solis pontifici-
bus nouit, a quibus nec ligata solui, nec soluta poterunt

Concil. Tom. 15.

R r ij